

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Fejlesztési Bizottság

2008/0251(NLE)

6.12.2012

VÉLEMÉNY

a Fejlesztési Bizottság részéről

a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság részére

az egyrészt a kelet- és dél-afrikai államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás kereteit létrehozó átmeneti megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (11699/2012 – C7-0193/2012 – 2008/0251(NLE))

A vélemény előadója: Judith Sargentini

PA_Leg_Consent

RÖVID INDOKOLÁS

A kelet- és dél-afrikai országok azon csoportja, amely 2004. február 7-én a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló tárgyalásokat eredetileg megkezdte az Európai Unióval, 16 országot foglalt magába, köztük az indiai-óceáni szigeteket (Comore-szigetek, Madagaszkár, Mauritius, Seychelle-szigetek), a Szomáli-félszigeten elhelyezkedő országokat (Dzsibuti, Etiópia, Eritrea, Szudán) a kelet-afrikai közösség (EAC) tagjait (Burundi, Kenya, Ruanda, Tanzánia és Uganda) és néhány dél-afrikai országot (Malawi, Zambia, Zimbabwe).

Mindazonáltal a megállapodást végül hat országgal kötötték meg, és azt csupán négy írta alá (Madagaszkár, Mauritius, Seychelle-szigetek és Zimbabwe), vagyis két kisméretű szigetállam és két, szankciókkal sújtott ország. Ha az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások alapját valódi fejlesztési ütemterv képezte volna, akkor azokat több kelet- és dél-afrikai országgal kötötte volna meg és írta volna alá.

Miközben az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások szövege mind a négy országban megegyezik, addig a vámtarifatorlási eljárás eltér. A Seychelle-szigeteknek és Mauritiusnak több mint 95%-ot, Zimbabwének 79,9%-ot kell liberalizálnia. Madagaszkárnak az első szakaszban 37%-ot kell liberalizálnia 2013. január 1-ig, amely 42%-os bevételkiesést jelent. Madagaszkár kormánya azonban nincs felkészülve erre, és 5 éves moratóriumot kért a megállapodás végrehajtásáig. Kérdéses, hogy a négy ország közül miért Madagaszkár, mely egyben az egyedüli LDC-ország (és az első ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodást végrehajtó LDC-ország) az, amely rákényszerül az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírására, miközben egyúttal részesül a sokkal kedvezőbb EBA- (fegyver kivételével mindent) megállapodásból is.

A tárgyalásokból kieső országok magas száma mutatja a fejlesztési ütemterv hiányát az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásokban. A kieső országok közül néhány úgy gondolja, hogy az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások kedvezőtlenebb helyzetbe hoznák őket, mint a Cotonoui Megállapodás kereskedelmi rendelkezései.

A megállapodás nem tartalmaz se a fenntartható fejlődésre vonatkozó fejezetet, se emberi jogi záradékot, amelyek most különösen fontossá váltak azért, hogy az aláíró négy kelet- és dél-afrikai ország közül kettőt a közelmúltban még szankciókkal sújtottak, és amelyek ütemtervében csak most érkezik el a válság felszámolása (Madagaszkár), vagy ahol a demokratikus reformok bevezetésének feltétele mellett várható a szankciók közeli feloldása (Zimbabwe).

Az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások ratifikálása még inkább a háttérbe szorítja a regionális integrációt, amelyet tovább súlyosbítanak az eltérő vámtarifaliberalizációs rendszerek, valamint a származási szabályokkal kapcsolatosan felmerülő problémák. Ezenkívül látszólag nem történtek a pénzügyi bevételkiesésre vonatkozó további előkészületek. A megállapodás, fejlettségi szintjüktől függően, nem részesíti eltérő bánásmódban az LDC- és a nem LDC-országokat. Fontos a tulajdonosi elvek tiszteletben tartása, és engedélyezni kell ezen országoknak a saját ipari fejlesztési ütemtervükkel összhangban álló vámtarifaszint megállapítását.

Az Európai Parlament 2009. február 5-i, a gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-ek)¹ fejlesztésre gyakorolt hatásáról szóló állásfoglalásában kifejezetten felhívta a figyelmet arra, hogy az AKCS-országokkal vagy egy adott régió belüli országok csoportjaival kötött gazdasági partnerségi megállapodások kockáztatják a regionális integrációt, és felszólította a Bizottságot megközelítésének újragondolására, e kockázat figyelembe vétele mellett, és biztosítva, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások eredményei ne veszélyeztessék a regionális integrációt.

A Fejlesztési Bizottság felkéri a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy javasolja a Parlamentnek, hogy ne adja meg egyetértését.

¹ P6_TA(2009)0051, Az Európai Parlament 2009. február 5-i állásfoglalása a gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-ek) fejlesztésre gyakorolt hatásáról (2008/2170(INI)), HL C 67 E, 2010.3.18., 124. o.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	6.12.2012
A zárószavazás eredménye	+: 12 -: 10 0: 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Thijs Berman, Michael Cashman, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Daniël van der Stoep, Anna Záborská, Iva Zanicchi
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda, Judith Sargentini
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Helmut Scholz